

﴿٨١﴾ سُورَةُ التَّكْوِيْرِ **TEKVİR SÛRESİ**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bu sûre-i celile Mekke'de nâzil olmuştur. 29 âyet, 104 kelime, 432 harften ibarettir. Sûrenin başında güneşin dürülmesinden söz edilmiş ve adını da buradan almıştır.

1- إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ^{بئس}

Güneş katlanıp dürüldüğünde, dürülüp tortop olduğu (karartıldığı, ziyası zail olduğu) zaman,

2- وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ^{بئس}

Yıldızlar (kararıp yağmur gibi) döküldüğü zaman,

3- وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ^{بئس}

Dağlar yerlerinden koparılıp yürütüldüğü zaman,

4- وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ^{بئس}

Gebe develer kendi başlarına bırakıldığı zaman,

5- وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ^{بئس}

Vahşi hayvanlar bir araya toplandığı (birbirlerine tecavüz ve zarar mecalleri kalmadığı) zaman,

6- وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

Denizler birbirine karışıp kaynadığı (veya ateşlendiği) zaman,

7- وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

Nefisler eşleştirildiği, çiftlendiği. Ruhlar, bedenlerle birleştirildiği zaman,

8- وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ

Diri diri toprağa gömülen kızlardan, “ne günâhla katlolundum” diye sorulduğu zaman,

9- بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

“Hangi günâhtan dolayı öldürüldüm” diye sorulduğunda,

10- وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

(Amel yazılı) defterler getirilip açıldığı zaman,

11- وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

Gök sıyrılıp açıldığı, yerlerinden koparıldığı zaman,

12- وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

Cehennem kızıştırıldığı, tutuşturulduğu zaman,

13- وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

Ve cennet (cennetliklere) yaklaştırıldığı zaman,

14- عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

Her kişi, nefis sahibi (hayır ve şerden) neler yapıp getirdiğini bilecektir.

15- فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ

Yörüngesinde akıp giderken bazen kaybolup bazen de etrafı aydınlatan yıldızlara,

16- الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

O akıp akıp yuvasına gizlenen yıldızlara,

(Bunlar beş tane yıldızdır. **1.** Zûhal **2.** Mûşteri **3.** Merih **4.** Zûhre **5.** Utârit) Bunlar bazen görünür bazen de kapanır. Beşinin de kendilerine göre bir seyri var.

17- وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ

Kararmağa yüz tuttuğu anda geceye,

18- وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

Aydınlığını etrafa yaymağa başladığı zaman sabaha, yemin ederim ki!

19- إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

İnne Bu Kur'an-ı Azimüşşân, اللّٰهُ'nun nezdinde kerim olan Rasûl ki (burada Cibril-i Emin'dir.) Âllâh tarafından getirilip okunduğu sözdür.

20- ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

İşte o elçi, Arşın sahibi Âllâh'ın katında güçlü ve itibarlıdır.

مُطَاعٍ ثُمَّ آمِينَ-21

مُطَاعٍ Melekler ona itâat ediyor (Âllâh-û Teâlâ'nın tebliği, vaha yi ve risaletine) emindir. (Kerim elçi, Cebrail Aleyhisselâm'dır. Ve çok kuvvetlidir. Lût Aleyhisselâm kavminin köylerini kanadı ile altüst etmiş, İblisi bir nefhada Filistin'den Hindistan'a atmış, Semûd kavmini bir nârada tamamen helâk etmiştir. Göz kırpacak kadar az bir vakitte yerden göğe çıkar, gökten de yere o kadar zamanda iner.)

Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, Cibril-i Emin'den sormuş, demiş ki; "Benim Rahmeten Lilâlemin olduğumu Âllâh emrediyor, âyet-i kerime getirdin. Benim rahmeten lilâlemin olduğumdan senin ne istifâden var?"

Cibril-i Emin demiş ki; "Efendim istifâdem herkesten çok fazladır. Ben âyetlerin hepsini Âllâh'tan alır, iltifatına nâil olurum. Huzuruna geldiğimde senden de iltifat alıyorum. Fakat bundan ziyade sen gelmeden evvel, âyetler nâzil olmadan önce, Azâzil şeytanı bilirdim. Altmış bin sene meleklerin içinde ibadet etti. Sonra dalâlete giriftar olduğundan, kâlbime dehşet vermişti. Acaba akıbet böyle olacak mı emin değildim. Ne zaman ki âyet nâzil oldu, مُطَاعٍ ثُمَّ آمِينَ o vakit emin oldum. İşte bu senin 'Rahmeten Lilâlemin' vasfından bana isabet eden, budur.

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ-22

O halde (sizin yakinen tanıdığınız,) sahibiniz (Muhammed Sallâllâhû Aleyhivesellem) mecnun değildir.

23- وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

Ve andolsun ki o elçiyi, (Cebrail'i) ufukta görmüştür.

24- وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ

Sahibiniz, gizli olan vahyi tebliğde de cimri değildir.

25- وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

Ve Kur'ân! Kovulmuş, lânetlenmiş bir şeytanın sözü de değildir.

26- فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

O halde (kâllere şifa veren Kur'ân'dan yüz çevirip de) nereye gidiyorsunuz?

27- إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

Bu Kur'ân, âlemler için öğütten başka bir şey değildir.

28- لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

İçinizden doğru, müstekim olmak isteyenler için bir mev'izadır.

29- وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Âlemlerin Rabbi! Âllâh'ın murad etmesi müstesnâ, siz hiçbir şeyi murâd edemezsiniz, (olmasını dahi isteyemezsiniz.)

